

www.kxghellas.gr

Η νέα τάση, πλέον, στη διδασκαλία των ξένων γλωσσών και όχι μόνο, είναι η έννοια και η χρήση του κονστρακτιβισμού (constructive theory) ή αλλιώς η κονστρακτιβιστική διδασκαλία την οποία πρωτοακούσαμε από τον Jean Piaget ο οποίος, μεταξύ άλλων, έκανε λόγο για μάθηση μέσω παιχνιδιού.

Για το εξωτερικό, ο όρος δεν είναι καθόλου νέος...Για την Ελλάδα σιγά-σιγά αρχίζει και κερδίζει έδαφος!

Αλλά στ' αλήθεια τι είναι η κονστρακτιβιστική διδασκαλία;

Ο όρος αναφέρεται στην ιδέα ότι οι μαθητές οικοδομούν τις γνώσεις τους από μόνοι τους – ο καθένας χωριστά, καθώς μαθαίνει. Η οικοδόμηση της γνώσης και πόσο μάλλον η εποικοδομητική οικοδόμηση της, σημαίνει ότι...

* Δεν υπάρχει γνώση αποκομμένη από την εμπειρία του μαθητή. Για παράδειγμα πώς ένας καθηγητής γλώσσας να διδάξει τη λέξη mango όταν κανείς δεν έχει ξαναδεί μάνγκο στη ζωή του; Ή πώς να διδάξει τη λέξη block of flats σε μαθητές που έχουν μεγαλώσει σ' ένα μικρό χωριό και δεν υπάρχει μέσα τους η έννοια της πόλης;

* Η γνώση χρειάζεται ένα πλαίσιο. Δεν μπορούμε να μάθουμε να μιλάμε μια γλώσσα

επειδή απλά και μόνο μάθαμε καλά μεμονωμένες λέξεις. Μαθαίνουμε σε σχέση με το τι γνωρίζουμε ήδη, τις απόψεις μας και τα πιστεύω μας αλλά και τα ήθη και τα έθιμα μας. Για φανταστείτε πόσο άσχημο αλλά και άσκοπο θα ήταν σε μια τάξη Μουσουλμάνων να διδάξουμε τα Χριστουγεννιάτικα έθιμα των Χριστιανών Καθολικών;

* Η γνώση δεν είναι μια διαδικασία που έρχεται αυτόματα. Χρειάζεται χρόνο, επιμονή, υπομονή αλλά και μέθοδο. Οικοδομούμε σημαίνει περιμένουμε και βάζουμε στο μυαλό του μικρού μαθητή λιθάρaki-λιθάρaki τη γνώση. Ξεκινάμε από μια απλή λέξη για να φτιάξουμε στο τέλος μια σύνθετη πρόταση. Περιμένουμε να δούμε πότε ο μαθητής θα είναι έτοιμος να δεχτεί τη γνώση. Πόσο εύκολο θα ήταν για ένα παιδί 5-6 χρονών να συνειδητοποιήσει ότι οι λέξεις moon και sun θεωρούνται μοναδικά ουσιαστικά και συνεπώς θα παίρνουν μπροστά τους το άρθρο the; Μήπως εμείς λοιπόν, ως ειδικοί εκτιμήσαμε κάτι λάθος και θα φτάσουμε μια μέρα να πούμε ότι ο μαθητής μας δεν έμαθε τα άρθρα;

* Η κινητοποίηση και το κίνητρο (motivation) είναι αυτή που θα δώσει στο μαθητή την περιέργεια για να μάθει. Πως θα μάθει κάτι το παιδί όταν δε γνωρίζει το γιατί. Πως θα το θυμηθεί εάν δεν έχει καταλάβει τον λόγο για τον οποίο το διδάχθηκε; Κάθε μοναδική εμπειρία για το παιδί αποτελεί κι ένα βήμα σε όλη τη διαδικασία της μάθησής του. Ας σκεφτούμε πόσο πιο εύκολα το παιδί θα μάθει τα χρώματα εάν στην τάξη μας φέρει το αγαπημένο του παιχνίδι και μάθουμε τα χρώματα μαζί του από το να του δώσουμε ένα κομμάτι χαρτί που απλά θα λέει επάνω green, yellow, red. Πόσο πιο απλό να μάθουμε τα χρώματα και τα φρούτα εάν έχουμε στην τάξη ένα κόκκινο μήλο;

* Ο μαθητής αναλαμβάνει την ευθύνη της μάθησής του. Με άλλα λόγια είναι υπεύθυνος να θυμηθεί τα χρώματα του αγαπημένου του παιχνιδιού γιατί αλλιώς δεν θα μπορέσει να το ζητήσει από την πωλήτρια ή τη νονά του. Ο μαθητής, λοιπόν, δεν έχει πλέον έναν παθητικό ρόλο. Ενεργά μαθαίνει και χρησιμοποιεί.

Εμείς οι καθηγητές έχουμε έναν και μοναδικό-σπουδαίο ρόλο. Να διδάξουμε ουσιαστικά και όχι απλά να διεκπεραιώσουμε το έργο που μας ανατέθηκε ή άλλες φορές μας επιβλήθηκε.

Δεν είμαστε μέσα στην αίθουσα για να διδάξουμε 3 σελίδες γραμματική και ασκήσεις και να φύγουμε βιαστικά για το επόμενο μας μάθημα. Η ρόλος μας πλέον είναι αυτός του facilitator όπως μας αναφέρει και ο Bauersfeld το 1995.

Στη μία άκρη έχουμε τον παραδοσιακό καθηγητή που απλά δίνει τη δική του διάλεξη και στην άλλη περίπτωση τον καθηγητή-facilitator ο οποίος βοηθά τον μαθητή να καταλάβει τι είναι αυτό που του διδάσκει. Στην πρώτη περίπτωση, λοιπόν, ο μαθητής απλά ακούει παθητικά και δεν συμμετέχει πουθενά ενώ στην άλλη περίπτωση ο μαθητής διαδραματίζει ενεργό ρόλο στην όλη διαδικασία της μάθησής του.

ΝΕΑ ΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ Ή ΑΠΛΑ ΜΟΔΑ

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Δευτέρα, 09 Ιανουάριος 2012 20:44 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 29 Μάρτιος 2012 20:47

Είναι στο χέρι μας ν' αποφασίσουμε τι είδους καθηγητές θέλουμε να είμαστε.